

MESTERHÁZY BALÁZS

Truváj

A sztráda váza lehet a casa,
otthona vagy háza összerázva
hogy egyszer majd hátha lesz
olyan vágya, hogy fogja
komoly mondatokba
fonja, ami jut, azt jattonként
hordja, azt dadogva, azt
a fontosat, amiben a szív majd
úgy megáll, hintázik egyet, és
még csinál egy lengést, kis érzelmes
aláfestést a vérnek mintha
kevernének azokból amik még
össze sem érnek talán
valami kis szólamot az ének
a falán foltokba oltva lepakolt
nyelvbajok, ha akadok ott
hagyok egy kis értelmet a hangok
nem zajok a szavakban otthon lenni
úgy lehet, olyan szépen leanderekkel
lakott kertjébe lerakott
szintaktikai sztráda
várva hogy magára
zárva szívformába
forduljon az esztrádja
ez a létnek, akár lehetnétek is
azokba a szép mondatokba
mártva vágom bele
magam a szembejövő
párhuzamos sávba
amiket mondani
nem szabad,
amiket mondani
muszáj, mediterrán,
terasz, szó, nincsen rá,
truváj.

Talált füzet

[nem a régi...]

a tüzem már nem a régi.
belőlem csak az
nem ég ki, ami nem is látszott
a fényre játszott. ott
hunyok el. valamihez oly közel.

*

[két élet]

két élet között egy séta
van. elhagytam. találtam.

*

[egy másikat]

Minden sorodra írok egy másikat.
Sorozatosan másokra hárítok
minden szépen szabott kilengést
megkapod a szívbe és kész és felkelsz és jársz.
lázálomba zársz és nem csinálsz nagy ügyet
a lélekből. félektől. ed.

*

[testbeszéd]

Milyen hangos a testbeszédem.
(nem is értem. hozzád.)

*

[néhány kört]

Futottam még néhány kört, amiből látszott,
hogy a szív annyi szép dologgal játszott,
amikhez nem jutok el [...]

*

[panic joke]

panic joke (egyelőre ennyi. így marad?)

*

[Kicsit vég]

Kertem változása.
Bele a nagy magányba.
Hullok én.

Szabályszerű az ég.
Milyen lehetnék.
Nemsoká. ra.

A szívem fagyott.
Mindig ugyanúgy vagyok.

Hallottam meghalsz

Hallottam meghalsz.
Hallottam megmozdulsz.
Lassan felállsz.

Hallottam milyen vagy.
Hallottam ilyen még nem volt.
Mit csinálsz?

Hátralépek. Jobban látlak.
Úgy csinállak meg, hogy
elszakad a bőröd a kép alatt.

Megváglak. Szinte. Látlak.
Képembe vihognak fent
az angyalok. A teremtőd vagyok.

Lefagyott halott került
az utcára. Felcicomázva
emlékszem minden győztes bevonulásra.

Győzők. élni. csak egy jó erős
hátha menthet meg. A többi
halálok is ugyanilyenek mind.

Boldogok szigete

Látlak. Látlelet.
Képkeretben kis sziget.
Mindenkinek egy ilyen.

Hogyha pedig nem vihet
át manapság ilyesmiket
az ember a túlsó partra,

csak kidőlök a napra,
és rögvést megindítom a felejtést.

Az én szívem

Az én szívem külön sziget.
Mindenki csak annyit fizet,
amit tényleg ott volt rajta.

Meddig tart vajon a partja?
Véletlen vagy így akarta,
simogatta, majd megmarta.

Az én szívem kincses kamra.
Benne halmokba van rakva,
amit összehordott mára,

ezt is, azt is vékaszámra.
Ugyanazt a táncot járja,
beleng egyet, úgy csinálja.

Az én szívem forró gúnya.
Ottan benne összebújva
szakítások, szép szerelmek.

A melegben áttelelnék,
jobb helyen nem is lehetnek.
Fálnak dőlnek, vérereknek.

Az én szívemben van játék.
Sok halott és sok ajándék
hegyén-hátán odahányva.

Kis cetlin már pitvartájra
ki van írva: nyitva. zárva.
Minden játék egy rovátka.

Csendélet 10, 2006

